

— Foale săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

Dela etiopianul botezat, la Abisinia de azi.

Sau cum a tâlcuit și tâlculește Biblia, Europa cea creștină.

Este cunoscută din Biblie istoria acelui etiopian (abisinan) care călătoria pe drum cetind Biblia la prorocul Isaiu cap. 53. Apostolul Filip s'a apropiat de el cu întrebarea: înțelegi tu ceeace citești?

Cum aș putea să înțeleg dacă nu-mi arată cineva — a răspuns etiopianul.

Iar Filip suindu-se lângă el l-a tâlcuit Scriptura arătându-l că la locul dela Isaiu cap. 53 se vorbește — în icoană — despre Isus Hristos și Jertfa Lui. Si etiopianul s'a încreștinat primind botezul (Fapt. Ap. cap. 8 vers: 28-39). Acest etiopian botezat a dus sămânța Evangheliei în Abisinia.

Pe urmă a venit apoi mareea schimbare din lume. Leagănul creștinătății a trecut dela Ierusalim din Asia, în Europa. A ajuns Europa țara Bibliei, țara vestirii Evangheliei. Se ridică însă întrebarea, cum și-a împlinit Europa această misiune pe care i-a dat-o Domnul. Cum a tâlcuit Europa cea creștină Biblia, popoarelor celor păgâne din lume. Este desigur o întrebare groaznică aceasta la care Europa „răspuns nu va avea” în ziua cea mare a Judecărilor. Căci în loc de vestirea Evangheliei, Europa cea creștină le-a vestit popoarelor păgâne războiul, lăcomia după aur, plăceri și stricăciuni. Aproape toate războiele au plecat și pleacă din Europa care căntă „pe pământ pace între oameni bună învoie”.

O pildă grăitoare este ceeace se

întâmplă cu Abisinia. Diplomația și lăcomia „marilor” puterii creștine din Europa au tărât o fărăsoară creștină din Africa în război

cu Italia. Si sub ochii Europei creștine, un popor slab e distrus în chipul cel mai groaznic cu cele mai moderne mașini de război ale Eu-

ropei creștine. Te iau flori citind prăpădul ce-l face războiul în Africa. Ingrozit de acest prăpăd a strigat zilele trecute chiar și un diplomat la Geneva: să punem grabnic capăt războiului din Abisina căci e în joc întreg prestigiul Europei.

Să iată așa a înțeles și înțelege Europa cea creștină să vescă în lume Evanghelia păcii. Bine zise Sundar Singh despre creștinătatea din Europa:

Creștinii din Europa au primit atâta binecuvântări, dar le-au pierdut. Hristos ar putea foarte pe dreptul să le zică creștinilor din Europa: „Eu am avut un loc în bisericile voastre, dar nu am de fel în inimile voastre... aveți un cult (slujbe) pentru Mine, însă nu trătiți cu Mine”...

Când cei trei Magi s-au dus să-l caute pe Isus, nici unul din ei nu era dela Apus. Va veni vremea când, păgânii dela Răsărit vor cunoaște pe Mântuitorul și vor trimite mai mulți apostoli în lume decât Europa.

Domnul Isus a zis: vor veni mulți dela mităzoapte și dela mităzăș, dela răsărit și apus, dar fiți împărați vor fi aruncați afară. Oare cari să fie acești „fiți ai Împărației”? Eu cred că sunt acei creștini din Europa cari numai eu numele sunt creștini. În ziua Judecărilor, aceștia vor lua o pedeapsă mai mare decât păgânii. Atunci se vor împlini și cuvintele Domnului: „cei dintâi vor fi cei din urmă și cei din urmă cei dintâi”.

Flori din grădina Domnului.

În viața sf. Nina se povesteste următorul neobișnuit de adânc fapt... În Gruzia din Caucaz trăia o bătrânică, care L-a văzut și L-a auzit pe Domnul Isus Hristos... Până la auzu! ei a venit vestea, că pe Domnul voiesc să-L condamne la moarte, — și înima ei se rupea pentru El.

A sosit Vinerea Mare a morții lui Hristos. În Gruzia, așa de deosebită de Pământul Sfânt, fără Indoaială — nu știau ce se petrece în Ierusalim.

Dar... iată întâia dată a loviturii clocanul peste El — pe mâinile Domnului.

Și această lovitură s'a resimțit cu durere în inima bătrânei. «L-au omorât pe Domnul meu» — a strigat lugrozitor ea, — și înima ei s'a rupt de chin.

Povestirea arătată ne vorbește aşa fel de apropiere a sufletului către Domnul, — pe care poate să atingă omul, care iubește pe Domnul... Domnul Întoadeauna va fi în cugetul lui, — și va conduce orice pas și orice simțire.

Si orice păcat, chiar cu neștiință, — îndată se va resimți în suflet — va împinge «în înțimă».

Din rusește-completare.
Preot Vladimir Popovici, ostaș.

Invitați

Chemare sfântă.

Oastea din comuna Jidușa-Severin își sfîndește steagul pe ziua de 3 Mai. Vrem mobilizare generală. Aduceți steagurile. Veniți toți «făcări» și toți «zarași» cuvințelor sfinte. De partea Martei ne fugrîjim noi. Gara Gavajdia și Sacul. În 2 Mai trimiteme și călăuză.

Lugojanu Pavel,
oastă, conducător

In Comișani-Dâmbovița.
va fi o mare adunare în 26 Aprilie. Frajii dela Telegra, Câmpina, Vulcania, Runcu, Lungulețu și fraji din alte părți sunt rugați să vină. Vor veni și frajii dela București.

S. V. Stanciu.

In Dumitresti-R. Sărăt.
în ziua de 31 Mai va avea loc o mare adunare la biserică sf. Dumitru.

In satul Bicești com. Dumitresti.
în ziua de 1 Iunie la bis. sf. Nicolae.
Veniți frajilor.

fr. I. Bâra—Dumitresti.

La Tineatca-Dorohol, va fi o mare adunare în ziua de 26 Aprilie. Frajii să aducă steagurile și muzica cel din Viticam. Veniți să-l slăvим pe Domnul.

Fr. Ilie Halit.

In Spălnaca-Alba, va fi o adunare, Dumineacă în 10 Mai.
Veniți, frajilor cu toții.

O rugămintă.

Asum de curând și început să se înfiripeze și în com. Bodia din jud. Sălaj o mică Oastea a Domnului. Fiind însă tinere și având nevoie de întărire, frajii se roagă și încearcă.

Oastă, Avram Holhos.

O rugămință.

Frajii din com. G. Speretă jud. Lăpușna, roagă pe frajii basarabeni mai apropijați, a-i cerceta.

Fiind o oaste nouă scolo, are nevoie de întărire.

Fr. Nic. Feodorov.

Evanghelia de Dumineacă

și tâlmăcirea celorlalte Evanghelii până după Rusali.

se află în cartea noastră „Tâlmăcirea Evanghelilor” carteia II. În cartea aceasta se află frumos tâlcuite toate Evanghelile ce vin la rând până la Dumineca a 6-a după Rusali. Cereți pe tot locul această carte bună, din care mai avem numai puține exemplare.

Prețul ei este 16 Lei.

Invitație la Chiuești.

la sfeștanța casel Oastei Domnului.

Frajii ostași de preluindeni sunt rugați la una parte la marea adunare din ziua de 3 Mai, când vom avea sfeștanța casei de adunare a Oastei Domnului. Păr. Gogu Olpreș și Bodea — Oastea sunt rugați a veni.

In Oaste au mai intrat, Gheorghiu, Gravilă și soția Florica, Baradi Doche, Soagearten Irina, Sătmari Ion, Sătmari Gavrilă, Sătmari Nastasia, Peteri Ion și fica Irina, Pop Vasile și Peteri Irina.

Dominul să le ajute.

Ion Mureșan.

Pe unde creștinii joacă și în timpul sfintei liturghii.

Cucernice Părinte,

Cu durere în sufletul meu seru acesele cuvinte. Noi frajii din Polana Mărului luptăm de căiva anii de zile ca în comuna și biserică noastră să fie pace și înțiere.

Căci sun în comuna noastră multe lucruri care nu trebuie să fie: Astfel e targul de Dumînica; apoi, tineretul care nu mai cercetează biserică; sudalmele, judecățile, mărturii mincinoase, bătălie, se înlanț.

Duminica și în zile de prânz, cărciumele săntă pline de creștini, apoi jocurile în continuu. Până și în noaptea de aziunul bobotezii au jucat. Părinții își învață copiii să fure, să mință și să desfrâneze.

La învățători nu le prea arde să aducă pe copii la biserică.

Cucernice Părinte, văd că te lupți cu totă puterea pentru popor și pentru tineretul care se pierde. Domnul să-i dea putere și graiu ca să mal poți striga ca să înțeze jocurile din cărciumi care se fac până și în timpul sf. Liturgiei. Si targurile care se fac în prânz și sărbători, mai ales aici la noi. Căci nimeni nu stă împotriva lor.

Vă salut cu mare dragoste.

Nicolae R. Corcă
com. Poiana-Mărului-Brașov

Invitați

In comuna Vad Satu-Mare va avea loc o adunare pe ziua de 17 Maiu.

Frajii sunt rugați a lua parte, cu steaguri care au.

In satul Broșodui-Dorohol, e adunare în 21 Mai. Veniți, frajii, cu steaguri și cu focul cuvântului, veniți.

Fr. I. V. Toader, Mariauci.

Veniți la Boroaia-Bala. In ziua de 3 Maiu în marea comună Boroaia va avea loc o mare adunare a Oastei. Rugăți pe toti frajii cu steaguri și pe ofițerul Oastei a lua parte.

Suntem alături de sf. ta până la moarte.

Nu vă tulburăți.

Frajii din Boroaia.

O rugămință

Fr. Ion C. Trică din Ciofrângeni Argeș ne scrie plin de durere de cele ce s-au petrecut pe acolo.

Frajii săi! Treceți și aprindeți lărași focul căci mai este o nădejde care încă nu s'a stins.

Sfintire de steag.

In com. Sibielul Nou — Hunedoara se va sfînti steagul Oastei în ziua de 10 Mai.

Veniți frajilor cu steaguri cari avoți. De partea Martei se va îngrăji fiercare.

Frajii din Sibiel.

Adunarea dela Tâlmaci

O frumoasă adunare au avut frajii din căleva comune strânși la Tâlmaci pentru a-l vesti pe Domnul.

Ca rod al adunării, 6 suflete s-au predat Domnului. Înscriindu-se în Oastea Lui. Aceștia sunt: Popa Alexandru, Milea Irimie, Lazar Gh., Pătrău Gh. Turini Iacob, Laiheri Stefan.

Săvătă să fie Domnul.

N. Bacur, oastă Sibiu.

Cetiți și răspândiți carteau

„Spre Canaan”

Toți căți au văzut și au cedit noua carte «Spre Canaan» au rămas foarte mișcați de cuprinsul ei. E o carte de mare putere duhovnicească. E o carte unică în felul ei. E carteau de călăuză pentru ostașii Domnului și pentru toți creștinii care vreau să o rupă cu diavolul Faraon și să plece spre Canaan, spre patria noastră cea dulce de mâine.

E o carte ce dă putere și ajutor celor ce vreau să plece din «Egipt» și celor ce sunt în călătorie prin pustie, spre Canaan.

In numărul viitor vom da unele spicuri din bogatul ei cuprins. Tipărită frumos, cu 30 chipuri religioase, prețul ei este 25 lei. Cetiți și răspândiți pe tot locul această carte folositore!

Din rugările înaintate Sf. Sinod

Biserica Antim București.

Rugarea unor frajii din jud. Teleorman.

In cehiulinea judecății părintelui Iosif s-au înșinat în Sf. Sinod multe rugări de la frajii din toată țara. Din cele multe, dăm rugarea de mai jos:

Inalt Prea Sfintite Stăpâne,

Cu adâncă smerenie, noi ostașii Domnului din parohiile: Purani, Pielea, Putinei, Mărgănești, Grosu, Schitu-Poenari și Atârnău jud Teleorman, venim în fața Inalt Prea Sfintiei Voastre pentru a Vă ruga, ca împreună cu întreg Sfântul Sinod, să dăi ceruta jertării Părintelui Iosif Trifa dela Sibiu.

Noi, dintră început, am fost rălași, fie în ghigalele sectanilor — utili — fie în ghigalele sataniei — alii. Când înșă scrierile duhovnicești — pline de hub — ale Părintelui Iosif Trifa și articolele sale din ziarul «Oastea Domnului», far mai pe urmă din «Isus Biruitorul» am cunoscut de la Domnul, Evanghelia Lui și Biserica Lui și ne-am întors din calea rătăciri.

De unde până aici urmam calea răului — calea păcatului — urmăram acum calea Bisericii. Până aici ocoleam Biserica și pe preot și căutam să-i facem rău, acum împreună cu preoții noștri facem zid de apărare contra răului.

Prin scrierile sale → Părintele Iosif Trifa → ne a îndemnat întotdeauna să avem respect față de mai mari Biserici.

Chiar atunci când a fost catolic de sf. Mitropolie-Sibiu și măcar și acum, nu înțează de-a nu spune aceasta.

Sunt puțini Preoți, Inalt Prea Sfintite Stăpâne care pot face ceea ce a putut să facă Părintele Iosif Trifa, pentru binele Bisericii noastre strămoșești. Pentru acest bine, cerem cu lacrimi în ochi, sărtarea sa, erare cerută acum pentru a doua oară, dacă să abătut cumva dela prevederile canonice.

Având deplină încredere, în dreapta judecății a Inalt Prea Sfintiei Voastre, care întotdeauna, năști înțeala să laudați activitatea Părintelui Trifa — precum și înțeul Sfânti Sinod, rămâneam ai Inalt Prea Sfintiei Voastre fil duhovnicești.

(Urmează îscăliturile alor 66 frajii și surori).

DE SUFLETUL CELOR MORȚI.

— Intre doi prieteni —

—*«Ia de sufletul lui tata
Un pahar de băutură
Că de când e mort sărmănuț
Sedă tot cu fărăna'n gură».*
—*«Dumnezeu primește vere
Fie'n sufletul cui-l dal
Căci jăr'un pahar de fulcă
E greu de trăit în rai».*
—*«Eu cumetru nu pot crede
Cum că'n rai nu e răchiu
Raiul este plin de toate
După cum cărtile scriu.*
—*Sunt acol' lacuri de fulcă
Marți, cu barca să plutești
Să din ele'n totdeauna
Bel atâda căt poftesci*

Băutură de tot solul

O rugămință

Fratele Serban P. Ștefan, din comuna Gura Aninoasei, jud. Buzău, fiind sărac trupește și cu o casă de copii, roagă pe toți frajii a-l ajuta cu ce vor putea, în numele Domnului.

La Nicorești în căt. Picu-Corbului jud. Tecuci, va fi o mare adunare pe ziua de 3 Mai. Rugăți pe frajii: Traian Coro-

*In spre satul taturor
Curg ișvoare pe tot locul
De coniac și de lichior.
Nimic din rai nu lipsește,
Tot ce înțima'ți mal cere
Prin părălein loc de pietre
Se găsesc sticle cu bere.
D'apoi vînul! Curge-un fluviu
Chiar căt Dunărea de lat.
Că de-abia'l cuprinză cu ochii
De pe-un mal pe celălat.
Dac'o fi aşa măt vere
Cătăra cum el vorbit
Apoi cred c'acolo unchiul
Este foarte mațumit.*

T. PINTILIE, oastă
Tătărăști-Bala.

deanu col. Coman Ionescu, Paraschiv și Costică și pe toți frajii să vină în mijlocul nostru. De partea Martei se va îngrăji fiercare.

Ion Tătaru

ADUNAREA DELA DEJ
care urma să se înălță în 26 Aprilie să a manat până la altă dată.

Suba Tănase.

Iar tu te luptă și sufere ca un bun ostaș al lui Hristos (II Tim. 2, 3).

Botezați cu foc (Matei 3,11)...sărați cu foc (Marcu 9,49)

Nu se poate săgădui faptul că a slăbit viața creștină, a slăbit creștinismul. O dovadă e răcirea vieții creștene; e creștinismul cel rece și cel „căldicel” de azi.

Criștinismul cel dântălu a fost foc, a fost aprindere, a fost „clocot”. În ziua Cinci zeomil, limbiile de foc au aprins un foc de dragoste, un clocot de dragoste care îl făcea pe oameni să depună totul la picioarele Domnului și la picioarele apostolilor. Îl făcuse pe oameni „una cu sufletul și inima lor”. Dar în curgerea vremii acest foc, acest clocot s-a răcit mereu până am ajuns la recele de azi despre care a zis Mântuitorul: „iar în vremile din urmă, din pricina înmulțirii fărdelegilor, dragostea celor mai mulți se va răci” (Mateiu 24,12).

Noi uităm un lucru: că am fost botezați nu numai cu apă, ci și cu foc. „Acela (Isus) vă va boteza cu Duhul sfânt și cu foc.” (Matei 3,11). Am fost și suntem botezați cu focul cel ceresc, cu focul darului, cu focul dragostei pentru Domnul și pentru cele suflente. Un creștin adevarat e acela care rămâne și trăește în acest „botez de foc”. E acela care arde mereu și aprinde mereu și pe alții.

„Fiecare om va fi sărat cu foc”, zicea Mântuitorul (Marcu 9,49). Sarea împedecă

stricăciunea. Sarea focului cereșc împedecă stricăciunea vieții noastre. Arde și miste tot ce este rău și stricat în noi. Cel ce n'are „sarea” aceasta, acela se „strică”.

Fiecare om să fie sărat cu foc. Fiecare om să fie aprins cu foc ceresc și să-i aprindă și pe alții; să-i săreze și pe alții cu acest foc sfânt.

Măsura vieții cei duhovnicești este aceasta: căt de cald ești? căt de aprins ești? căte grade de căldură duhovnicească ai? Să nu uităm că termometrul vieții noastre cei duhovnicești are numai cele două capete dela Apocalips 3,15: „Jerbinte sau rece”. În clocot pentru Domnul, sau îngheț pentru păcat. Indată ce nu ești cald — ai devenit rece. Iar între „cald” și „rece” nu este decât „căldicelul” despre care Domnul a zis că îl va vîrsa din gura Lui” (Apocalips 3,16). „Căldicelul” acesta este viața criștinismului și creștinilor de azi. Să el va fi și peirea lor, căci numai creștinul cel în „clocot”, cel veșnic aprins va dobândi mântuirea.—Deci, fratele meu, să ne facem socoata cum stăm cu „botezul cel de foc”, cum stăm cu temperatură noastră cea duhovnicească?

Luat din carte FOCUL CEL CERESC ce se afișă sub tipar.

Ce ne scrie un preot care a înființat Oaste.

Prea cucernice Părinte,

De puțin timp am înființat în parohia noastră Oastea Domnului al cărei întemeietor suntește P. C. Voasă.

Constatăm că această mișcare criștinească a luat un avânt nespus de mare.

Sunt hotărât P. C. Părinte să duce lupta în așa chip pentru a ne cauză și privațiunile ce ați suferit până azi să fie laurii cari să vă înțuneze fruntea.

De altfel, știm că laurii răsplătiți cerești ia-ți dobândit, iar noi vrem tot mai mult să vă vedem fericiți.

Trimiteți-ne totul ce este necesar pentru desăvârșirea dumnezeiescii asociații ce prin călăuzirea Duhului sfânt ați întemeiat.

Așteptăm cu nerăbdare și vă sărutăm întru Domnul nostru Isus Hristos.

Paroh Pr. Nicolae I. Călinescu
Com. Udeni. Jud. Vlașca
of. I. C. Brătianu

Cum să-L urmăm...!

Cel ce voiește să vină după Mine să se lăpede de sine...!

Ce cuvinte frumoase de indemnare ne dă nouă ostașilor de astăzi, care suntem, dacă cu adevarat ne-am pus toată viața noastră la picioarele Crucii Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Oricât de grea și obositore ar fi calea pe care trebuie să umblăm, este un om care din iubire pentru noi, a urmat o cale mult mai dureroasă. Priviți frații ostași ai Domnului, la acest Dumnezeu — Om, pe acest model al nostru, care numai din iubire și-a ales ca palat — un stau, ca leagăn — o iesie. Priviți-L în viața Sa omenească străbătând toate orașele și satele, răspândind pretutindenea binefaceri, neprimind decât ocările oamenilor nerecunoscători — de atunci ca și de acum — pentru care El s'a jertfit cu totul. Vedeți-L cum suferă calomnia — batjocura — hula...

Toate acestea pentru ce? Toate numai și numai pentru mântuirea noastră! Dacă noi vrem să purtăm numele de urmași ai Lui, dacă noi vrem să ne numim ostași ai Lui, dacă noi vrem cu adevarat să căptăm împărtășia lui Dumnezeu — să urmăm calea pe care El a umat-o. Să imităm purtarea Sa, să ne împărtăsim cu drag din suferințele și umiliințele sale, cu alte cuvinte să-i luăm crucea și să-i urmăm Lui. Fiecare din noi să se gândească că dacă Domnul a suferit atâtea și atâtea ca Fiul al lui Dumnezeu, apoi noi să ne speriem dacă cineva ne supără când îl vestim pe Domnul?

Cu toate amenințările, cu toate vorbele rele, cu toate ispите ce ne vin din toate părțile, noi care ne-am pus ființele noastre la Crucea jertfei Mântuitorului, un lucru trebuie să știm și anume: nici odată înapoi...

Slăvit să fie Domnul.

Preot Iancu Moldis ostaș,
Corod-Tecuci.

Un cuvânt de îmbărbătare.

Hristos a înviat! Scumpul nostru părinte, Domnul să-ți umple inimă cu pacea Lui. El să te lumineze, să te întărească, să faci numai voia Lui și să ne fii călăuză cum ne-ai fost până acumă. Citesc foia noastră cu cutremurare și cu rugăciune. O Doamne, dă Du-hul înțelepicunii și a descoperirii celor care conduc biserică.

Scumpe Părinte, știu că El nu te va părăsi niciodată, căci ești unealta Lui și chiar această suferință dovedește că ești un ales al Domnului.

Domnul păcii este deasupra noastră. sora Maria Brăiloiu.

Chemare la Cornurile-Prahova.

Rugăm din toată inimă pe frații și surorile dela Colceag, Fulga și alii să mai cerceze și Oastea noastră care trece prin grele încercări.

Tinerile ostașe.
Alexandrina Conea,
Arabagiu și Ioana Marcu.

Continuăm cu învățăturile despre fricosii dela Apoc. 21,8

Frica în armată — Scuturile dela V Moise cap. 20 — „Fricosii să plece acasă”

Precum am arătat la începutul acestor învățături, fricosul este o pacoste. O mare pacoste și pentru el și pentru alții. La orice treabă, fricosul nu face nici o ispravă. Ci numai încurcă lumea și lucrurile.

Dar mai presus de toate, fricosul nu face nici o ispravă la armată. Un soldat, din firea lui, trebuie să fie un om viteaz, un om fără frică și plin de curaj. Când zicem soldat, lângă el parcă vedem îndată curajul, vitejia. Un soldat fricos e ceva ridicol. E ceva de râs. Fricosul nu este pentru armată și nici armata pentru el.

La ostire, totul se lucrează pentru a spori curajul și vitejia soldaților. Pentru a da patriei soldați gata să-și dea oricând și viața în luptă pentru patrie. Pentru că puterea unei armate o face curajul, înădrăzneala, vitejia și jertfelnicia soldaților. Cu o armată de fricosi de cându-i lumea nu s-a căstigat vre-o bătălie și nici nu se va căstiga.

Acest adevăr e cunoscut de când e lumea. Il aflăm și în Biblie spus într-un chip foarte potrivit în cărțile lui Moise. În drumul spre Canaan, spre patria făgăduinții, Moise, alesul Domnului, conducea și o luptă, cu un popor înarmat. Iar în această luptă, Domnul Dumnezeu i-a dat lui Moise un fel de regulă despre cum trebuie să procedeze cu fricosii cu lăzitorii cei fricosi. Ascultați ce spune cuvântul lui Dumnezeu:

„Când vei merge la războli contra vrășmașilor tăi, — grăta Domnul către Moisi — la apropierea luptei, preotul să vorbească poporului: Asculta Israele! Voi astăzi sunteți aproape de luptă contra vrășmașilor voștri. Să nu vi se tulbare înima, fiți fără teamă, nu vă îngroziți dinaintea lor. Căci Domnul Dumnezeul vostru merge cu voi ca să vă măntuiască. Iar mai marți oştirii să vorbească apol poporului și să zică: Cine și-a zidit o casă nouă și n'a sezon în ea, să plece acasă... Cine și-a sădit o vie și încă n'a mânca din ea, să plece acasă... Cine de cu-

rând s'a logodit cu o femeie, să plece și el acasă... Mai marți oştirii să vorbească apol poporului și să spună: Cine e fricos și slab de înimă, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moaie înima fraților lui.” (V Moise cap. 20 vers. 1-8).

Ce mult spune acest loc din Biblie. Însuși cuvântul lui Dumnezeu spune aici că fricosii nu sunt pentru luptă și pentru armată. La V Moisi cap. 20 sunt un fel de scuturi de armată. Cei fricosi erau și ei scuturi de armată. Sau mai bine zis erau scoși din armată ca unii ce numai încurcau și slăbiau și pe ceilalți.

Dar locul acesta spune mai mult decât atât. El n'a fost numai o regulă pentru un războl din lume. Ci el spune ceva mai mult. Războliul Israelitenilor în drumul spre

Canaan, era războliul lui Dumnezeu. Si tocmai pentru aceasta, Dumnezeu le cerea lăzitorilor anumite condiții. Cel ce nu întruneau aceste condiții, erau scutiți de armată, sau mai bine zis erau scoși din armată.

Inîțial duhovnicesc aceste condiții ne privesc și pe noi. Căci războliul Israelitenilor pentru cucerirea Canaanului a fost o icoană, un simbol, în care să vedem războliul nostru cel duhovnicesc ce trebuie să-l pertăm pentru împăratia lui Dumnezeu, pentru Canaanul ceresc.

Oastea Domnului încă este un astfel de războl duhovnicesc. Si noi ne-am angajat în o luptă sfântă pentru împăratia lui Dumnezeu, pentru Canaanul cel ceresc, pentru Patria noastră cea dulce de mâine. Războliul nostru este și el războliul

lui Dumnezeu. Prin El, cu El și prin El purtăm acest războl sfânt. Iar războliul nostru fiind războliul Lui, trebuie să întrunim și noi, lăzitorii Lui, condițiile dela V Moise cap. 20.

„Cine este fricos și slab la înimă, să plece acasă, ca să nu moaie înima fraților lui”...

Cine este fricos și slab la înimă să plece acasă și din războliul Domnului. Căci cu fricosii nu se poate face nici un fel de războl. El sunt o pacoste și pentru luptele cele duhovnicești. Căci — cum spune biblia — ei numai moaie înima fraților lor. Prin slăbiciunea lor, il slăbesc și pe alții. Prin frica lor, îi înfrică și pe alții.

Fricosii n'au ce căuta nici în Oastea Domnului. Un ostaș fricos e numai o pacoste pentru armata Domnului și luptele Domnului. El numai moaie și slăbește înima fraților. Din cei fricosi ies și dezertori și trădători. La cea dintâi împotrivire, fricosul dezertează. O pildă din cele multe, multe :

Un brav lăzitor, Ion Cirtăș, din Ibănești-Pădure jud. Mureș ne scria mai anii trecuți: Eram la începutul Oastei. Pe lângă mine abia mai putusem recruda încă un frate mai bătrân. Dar un preot ne-a arătat la jandarmerie că suntem sectari și au venit jandarmii să ne cerzeze. Eu, întâmplător, eram la pădure. Jandarmii l'au căutat pe fratele mai bătrân, spunându-i spre ce scop au venit în casa lui. Atunci știi de s'a întâmplat? Fratele s'a repezit la o ladă ce o avea în casă, a scos din ea o pipă mare și a început a se lepăda de Oaste cu tărie, zicând: i-o d-lor nu sunt cu rătăciții aceia... uite eu am pipă și fumez ca și ceilalți oameni care merg la crășmă... eu n'am nimica cu rătăciții aceia, trăsnii-jar... (și aici omul a mai tras și o injuratură pentru dovada să fie mai tare).

Iată până unde merge lupta fricosului!

(va urma)

„Si era să mă înjunghiu singur“

Iubite părinți Iosif,

Mult mă rog Domnului pentru sf. voastră să vă ajute, că dacă nu erați și, voastră să mă luminozi, cine știe ce s'ar fi ales de sufletul meu. De multe ori, eram așa de sătul de viață de-mi venea să mă înjunghiez eu, cu cuițul.

Dar de când vin frații și mă cer- cetează și de când am început să cunoasc pe Domnul, simt așa o bucurie în sufletul meu.

Domnul să vă răspândească toată munca și jertfa.

I. Cârstea, ostaș
Com. Sf. Nicolae-Caliacra

La Dumineca Mironosițelor.

Sfintele mironosițe, niște sărmâne femei,
Au întrecut în credință până și pe 'nvârfăci.
Căci pe drumul sfânt al crucii, când mergea Domnul Isus,
El-Lau urmat tot timpul până viața I-a apus.

Iar Domnul, ca drept răspălată, când din morți a invitat
Mai întâi, spunea scriptura, că lor îl s'a arătat.
Să-atiuncil jalea lor cea mare se schimbă în bucurie,
Vizând că răsărit iarăși Soarele sfânt al veciei.

Ca și cele dintâi pasări la începutul primăverii,
Ele-au fost și vor rămâne vestitoarele 'nvierii.
Să cătără dăinu lumea se va pomeni mereu
De aceste eroine pentru bunul Dumnezeu...

Iară noi să luăm pildă și să nu ne rușinăm
De Isus Stăpânul nostru, că pentru el să-l luptăm.
Căci și astăzi mulți se încercă pe Isus să-L bată'n cue
Să-auzim poruncă cam aspre, ca de El să nu se spue.

Sl azi sunt creștini de nume ce se 'nchide de frică 'n casă,
Vrând o viață liniștită și de Isus nu le pasă.
Apoi astăzi vor alătura adevărul să-l înțe
Să peste focul credinței el toarnă des apă rece.

Deci noi să luăm aminte și căt vom trăi sub soare
Să ne ferim de acei care vor pe Isus să-L omoare.
Că cu dragoste, răbdare, să-L urmăm până la sfârșit
Să s'avem oricând deviza: Cu Isus cel Răstignit.

O Oaste nouă,

s'a format de curând și în com. Ferdinand jud. Ialomița. Mai mult de 10 suflete s'au hotărât să lupte în ostăcia Domnului.

Când cărțile și foile Oastei au afiat pe Domnul și calea Lui și pe ea vor să aflare ca să dobândească măntuirea.

Domnul să le ajute.

Da ce carte-i aceia?...

Prea cucernice Părinte,

În ziua de 2 Februarie, am avut în mijlocul nostru la biserică din com. Lupșanu, pe fr. Al. Lascarov Moldovanu. D-sa ne-a explicat Evanghelia dela Luca 18, 9, cu atâta putere încât toți am rămas pătrunși în suflet de cuvintele sale.

Un învățător care era lângă mine întrebă pe d-l director: da ce fel de carte este aceia după care predică?

— Ce nu știi, este Noul Testament!
— Da ce cuvinte adânci are carteia aceasta domnule!...

O vedea oare pentru primadată?...
Aşa-i când în scoalele noastre nu se i-a în societatea Cartea Domnului.

Ajunge un învățător să nu cunoască măcar ce este N. T. Ar trebui să-l vadă, să-l aibă în mână și îl deajuns să audă și să citească despre Evanghelie numai prin alte cărți.

Neculai Gh. Neagu.
ostaș, Radu-Negru
Ialomița.

I. TUDUSCIUC.

In școala cea mare a Bibliei: aurul și argintul cuvântului biblic.

Înălță, cu ajutorul Domnului, suntem la a 8-a asemănare prin care Domnul Dumnezeu ne recomandă Cartea Sa, Cuvântul Său: Biblia. Am tălăuit până aici asemănarea cu pâinea, apa, fooul, candelă, sabia, ciocanul și mierea.

Urmează acum asemănarea din psalm 12 unde de psalmistul spune despre cuvântul lui Dumnezeu că este un argint curat, lămurit și curățit de 7 ori.

Ce mult spune și această asemănare! Căci eu adevărat, aur și argint curat este cuvântul lui Dumnezeu: O comoară neprețuită este cuvântul lui Dumnezeu. Cel ce aflat cuvântul lui Dumnezeu și se hrănește cu el—aceea aflat o comoară pe care năr da-o pentru toată lumea. Biblia s-ar putea asemăna cu comoara despre care spune Evanghelia că, aflând-o un om, de dragul de a o avea, își vinde toată averea (Matei 13, 44). Adecă nu averea cea trecătoare, căci Biblia ne lasă avere și truda pentru traiul vieții. Dar de dragul Bibiei își vinde altă avere, își vinde averea ea rea: patimile cele rele și păcatele.

Mai anul trecut s'a întâmpinat că un învățător din Germania, la 60 de ani s'a apropiat pentru primadăta de Biblie să studieze ceva din ea. Si pe urmă, atât de mult s'a îndrăgit de cuvântul lui Dumnezeu, de comorile ce le-a aflat în Biblie, încât și-a vândut filosofia și știința... să lasă de toate științele... a făcut o nouă traducere a Bibiei și acum trăește numai pentru această carte.

Cu adevărat, Biblia este o comoară scumpă. Toți copiii Bibiei, toți școlarii Bibiei, toți cetățenii și cercetătorii Bibiei mărturisesc într'un glas că au aflat în ea o comoară scumpă și neprețuită. Ferică de cel ce au aflat această comoară.

Dar ca să afli comoara Bibiei, trebuie să o caută. Comorile Bibiei le află numai cei ce le caută. Aurul și argintul cuvântului Bibiei il află

numai acela care îl caută și sapă după el. Încă despre nimeni nu s'a auzit că aflat aur și argint mergând pe drum. Aurul și argintul se află numai întrând în mină și săpând după el. Il află numai minerul care sapă după el.

Așa e și cuvântul lui Dumnezeu. Dacă psalmistul spune că cuvântul lui Dumnezeu e aur și argint, apoi despre Biblie se poate spune că e baia, e mina în care se află acest aur și argint. Iar ca să afli acest „aur și argint curat” trebuie să intri în mină, în baia Bibiei și să sapă după el. Adică să intri în cetarea, în cercetarea și adâncirea Bibiei. Iar astfel „săpând” vei afla comori nebănuite.

Toți cetățenii și cercetătorii Scripturilor mărturisesc într'un glas că din ce citești și se adâncesc mai mult în Biblie, astăzi în ea nove și nove comori duhovnicești. Biblia este ca și o mină. Din ce sapă în ea, dai peste nouă și nouă comori duhovnicești.

Cine a fost vreodată prin ţinuturile aurifere (Brad, Roșia, Baia Mare etc.) a putut vedea un lucru interesant. Pe marginea râurilor aurifere se văd oameni cari aleg ceva din râu cu un fel de troc. Sunt așa numiți trocar. Ei strecoară de nou apa nisipoasă și râului și mai prind cu trocul lor mici firicele de aur. E aceasta o meserie de om sărac, de aşzicând „pâlmăș” al aurului. Căci un trocar lucră toată ziua și abia poate face rost de 40—50 lei la zi. Atât e prețul firicelelor de aur ce le-a putut prinde. Adecă trocăritul acesta abia dă pâinea zilnică. Nici un trocar n'a dat vre-o dată peste vre-un bulgăr de aur. Comori de aur găsește numai minerul care sapă după aur în adâncul pământului.

Eu mă gândesc că așa e și cu Biblia și celelalte cărți din lume. În lume sunt și multe cărți bune. În orice carte care nu-i rea, astăzi căt de căt și ceva bun. Întocmai cum și în apa oricărui râu astăzi căt de căt urme de aur. Numai că această găsire de „aur” e anevoieasă. E o trădă grea. Trebuie să citești foarte mult, să dai cu „trocul” din greu toată ziua până când astăzi porțiunea de „aur” de care are lipsă sufletul. Să oricărat ai da de vărtos cu „trocul”, abia își poti face rost de hrana zilnică.

Dar de această trădă de om sărac și pâlmăș în căștigarea de „aur” duhovnicesc — seapă toți cei cari au aflat și aflu Biblia. Scapă toți cei cari au intrat și intră în mină, în baia cea mare a Bibiei. Întrând în mină aceasta, seapă deodată de pâlmășia trocăritului. Cât te-ai trădit într'un an cu „trocul”, poți găsi într'o zi, într'o clipă, cu o singură lovitură de ciocan în mină cea mare a Bibiei.

Încă nime nu s'a imbogățit cu „trocăritul” cărților bune, dar toți cei cari au intrat în mină Bibiei și toți cei cari sapă în mină Bibiei au ajuns și ajung oameni „bogați” de se miră lumea de bogăția lor cea duhovnicească.

Slăvit să fie Domnul! După 14 ani de muncă, mă uit peste Oastea Domnului și mă bucur văzând fronturile ei pline de „minerii”, cari sapă în sărguință în mină Bibiei.

Birușina Oastei este tocmai aceasta: am umplut țara de mineri ai Bibiei. I-am făcut pe oameni să arunce „trocul” și să intre în „mină”. Cărțile Oastei au făcut și fac tocmai slujba aceasta: ele au atras și atrag pe oameni în mină cea de aur a Bibiei. Cu cărțile Oastei am pus în mâna oamenilor ciocanul și fâclă de miner și am trezit în ei dorul de a intra în mină de aur a Bibiei. Cărțile Oastei au aruncat „trocările” din mâna oamenilor și i-a intrat în mină Bibiei să ale comori de aur și argint curat. Să toți cătări au intrat strigă azi într'un glas: aflat-am comori neprețuite, aflat-am grămezi de aur și argint, aflat-am comoara cea de preț, de dragul căreia ne-am vândut patimile și păcatele...

Fratele meu! Ai intrat în mină de aur a Bibiei? Fi până la sfârșit un harnic miner în ea. Sapă mereu, sapă în fiecare zi în această mină și vei afla noue și noi comori și chiamă-i mereu și pe alții să intre în această „mină” de aur.
(va urma).

Adunarea dela Ogrezeni-Ilovo.

Cucernice Părinte Trifa,

Se cuvine să fie așternute spre vedenie celor ce au ochi și nu văd, munca și răvna depuse de acei ce sunt batjocorii de unii sau de alții lăudăți și cari sănă ostașii Domnului.

Când au venit ei în ziua de 23 Februarie, biserică s'a umplut în curând până la ultimul loc. Căntările înălțătoare, cuvântările păr. A. Chiriacu Bălăscu și păr. ostaș V. Popescu-Grădinari, precum și a fr. Ioan Faur din Sălaj care a trecut munții ca o păsăriță pentru a ne vesti pe Domnul, — au stors lacrimi din ochii tuturor.

Mulți s-au și înscris în acea zi în oaste pentru care lucru,

Slăvit să fie Domnul.

Emil C. Mihăilescu,
ostaș-student.

Focul ca mijloc de încolțire a seminței.

O încolțire din Australia cu tâlc sufletesc.

Este bine să se știe că în Australia, semințele unui arbore numit «Salcam moale» nu încolțesc dacă nu se dă foc plantelor dimprejurul lor, căldura flăcărilor le face atunci să crăpe, înlesnind apoi încolțirea.

Acele semințe nu pot încolți, dacă nu se aprinde foc împrejurul lor.

Întocmai așa este și sămânța credinței și a faptelor bune din înțima noastră, ca sămânța arborelui să mință mai sus.

Decăte ori nu stă sămânța aceia bună acolo în înțima noastră învăluită și încătușată de o coajă groasă a nepăsărilor, a păcatului și a făradelegilor, până ce, din dragostea

și bunătățea lui Dumnezeu ne vin fel de fel suferințe, încercări și boala, să ne încălezescă cu focul suferinței — înțima pentru Dumnezeu.

Frații mei dragi,

Să priviți că o mare bucurie când treceți prin felurile încercări (Iacob 1, 2) și să ne simțim cu toți a face bine, căci este mai bine dacă astăzi este viața lui Dumnezeu să suferim pentru că facem binele, — decât pentru că facem răul» (I. Petru 3, 17).

Amen.

Ioan Diniș,
notar, ostaș al Domnului,
Gurasada-Hunedoara.

Incep să învie morții.

După 3 ani de luptă. Ce poate face stăruința și Jertfa.

Cucernice Părinte Iosif,

Mulțumim Domnului că încep și prin părțile noastre să se trezească și să învie morții cel sufletești. De 3 ani de când luptăm 5 frați între 3500 suflete și d'abia acum a străbătut Duhul lui Dumnezeu și s'a aprins și la noi ua foc, aşa încât n'am mai avut loc la adunare în casa noastră. Să ne a mai trimes Duhul lui Dumnezeu și pe păstorul în mijlocul nostru. Am făcut cerere la școală și d-l Inspector general ne-a aprobat-o, aşa că în seara zilei de 12 Martie am făcut prima adunare acolo. Dar n'a încăput poporul nici acolo.

Ostaș Vasile R. Ionita Deleanu
Potlogi-Dâmbovița.